

[Lønger]

sig ind bag de ikke særlig sigende svar, vi har fået i sommerens løb. Det skal jeg lade ligge indtil anden runde.

Forslaget fastslår, at den forskning ved Finsenlaboratoriet, der hidtil har fundet sted, er en yderst relevant forskning, og at måden at angribe problemstillingerne på er værdifuld og derfor skal bevares. Det kan vi tilslutte os.

Finsenlaboratoriet har vundet anerkendelse mange steder i verden. Ja, faktisk har jeg kun hørt det hidtidige arbejde på Finsenlaboratoriet draget i tvivl af indenrigsministeren og af rigshospitalets ledelse. Det kunne være så inderlig ligegyldigt, hvis det ikke tilfældigvis var, fordi indenrigsministeren er indenrigsminister og formentlig snart bliver medicinaldirektør, og fordi rigshospitalets ledelse er ledelse af rigshospitalet. Det er selvfølgelig en konstatering, vi ikke bare kan ignorere. Derfor må vi tage stilling til påstandene, som nu kommer igen i dag, om, at Finsenlaboratoriets hidtidige aktiviteter ikke er cancerrelevante.

Det var påstande, ministeren gjorde et stort nummer ud af, da folkettinget behandlede det socialdemokratiske forslag i maj måned, men de har kun deres rigtighed, hvis man anser det som en svaghed, at cancerforskning også kan anvendes andre steder end i den deciderede afgrænsede cancerbehandling. Kun under den forudsætning kan det være en svaghed, at en bestemt forskning ikke udelukkende er cancerrelevant. Men det er en forudsætning, vi ikke deler. Vi synes tværtimod, det er en styrke, at man på Finsenlaboratoriet har kunnet dyrke forskning med mange forskellige anvendelsesmuligheder, selv om det altså primært er cancerforskning.

Der er i bemærkningerne nævnt nogle eksempler på det vigtige i det arbejde, som hidtil er foregået, og jeg vil gerne fremhæve afsnittet om cellekinetikken, fordi de cellekinetiske metoder påviser døgnrytmer i de normale cellers vækst og dermed kan udpege tidspunkter, hvor cellegiftens effekt er maksimal over for cancerceller og minimal over for normale celler. Ser ministeren virkelig ikke, hvilke vidtrækkende positive perspektiver der ligger for cancerforskningen og for cancerpatienterne i dette arbejde, eller vil ministeren også her dække sig ind under begrebet »manglende cancerrelevans«? Det er

slagord, der bringes ind i ordforrådet, må jeg gå ud fra, af en magtkamp uden for dette hus, som jeg synes at ministeren burde holde sig uden for.

Den forskning, hvor dette blot er ét eksempel, skal efter vores mening fortsætte, men vi erkender, at den procedure, der er gået forud for besættelsen af overlægestillingen, uanset om der i dag måtte spores god vilje i folketinget, kan gøre det umuligt at fortsætte forskningen på lige præcis Finsenlaboratoriet. Derfor kan det overvejes at fortsætte den i anden regie, f.eks. i forbindelse med en senere omorganisering af den samlede cancerforskning.

Jeg vil slutte med at sige, at vi synes, det er vigtigt at få vedtaget, at den form for forskning, der hidtil er foregået, skal fortsætte. Dertil kommer, at det vil være praktisk, om så mange som muligt af de hidtidige forskere på området kan fortsætte, fordi de jo har oparbejdet mange års erfaring. Dette hensyn kan det måske ligge lidt vanskeligere med, idet en del af dem, det drejer sig om, på grund af de skandaløse opsigelser, der er udsendt, ganske forståeligt har måttet sikre sig jobmæssigt på anden vis. Nu kan vi i det mindste ved at vedtage SFs forslag redde stumperne.

(Kort bemærkning).

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Først og fremmest må jeg naturligvis beklage det, hvis jeg kom til at udtrykke tvivl om, hvad det radikale venstre vil. Det radikale venstre kan ikke stemme for det foreliggende beslutningsforslag.

Når det vender sådan, skyldes det, at vi i modsætning til SF og VS mener ikke på nogen måde at være sagkyndige med hensyn til, hvordan cancerforskningen bedst føres videre. Derfor fandt vi det nødvendigt at sikre os, at der var en ansvarlig overlæge, der kunne tage bestemmelser herom.

Det kan godt være, at han ikke direkte er blevet spurgt om sin mening i sagen, men jeg er – jfr. de mange citater af, hvad jeg har udtalt – ikke i tvivl om, at den pågældende overlæge har været klar over vort syn på, hvordan betænkningen fra maj skulle fortolkes. Det er en fortolkning, indenrigsministeren og jeg ikke har været ganske enige om, men det korte af det lange er, at vi har syn-